

August Šenoa

VJETRIĆ RASU UZDISAJE

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Ljerka Žingerlin NJEŽNI DVOBOJ

A Horvat
Poetry

August Šenoa / VJETRIĆ RASU UZDISAJE

HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA u izboru Ane Horvat

nakladnik
VERGL

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

2011.

August Šenoa

VJETRIĆ RASU UZDISAJE

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Ljerka Žingerlin NJEŽNI DVOBOJ

PROLJEĆE

Već se zemlji zimsko ruho tali,
A iz zemlje mlada narav viri,
Blag vjetarčić po dolini piri,
Prosto vriju srebrnopjeni vali;

Svi smo s nova sada procvjetali,
A s radosti svakom grud se širi,
Što li tebe jedna uznemiri,
Koja l' žalost srce ti ražali?

Ah, uz radost svega živog stvora
Nij' radosti niti razgovora,
Usrijed raja suze bi prolijevo;
Bura bije, polje se zeleni,
Klas se zlati, grožđe se rumeni,
Srce plače; pitaš zašto, djevo?

FAETON

Zlatna kola vječnoga Titana
U nesvijesti stvor umrli vlada,
Jove, svijet da s bijesni ne postrada.
Baci jadnog u val Eridana;

Tamo plače propast mladih dana,
Suza zlatna srodnih Helijada,
Prijatelj mu labud cvijeli s jada,
Srce peče ljuta, ljuta rana.

Caru tvojem oko se uputi,
S tobom vladat, tebe ljubiti željah,
S neba padoh, život mi se smuti.

Nit me plače suza sestričina,
Nit me tješi uzdah prijatelja;
Sam umirem usrijed tužnih tmina.

RUŽIN SAN

Pade sunce zlatno na zapadu,
Rujna ruža njedra zatvorila,
Nebom plovi zvijezda zlatna sila,
Plovi mjesec, svijeća noćnom hladu.

Zovu zvijezde jasne ružu mladu:
»Ah, cjelovu, otvaraj nam krila!«
Zaman zovu, ruža dalje snila,
Sunce čeka u ljubovnom jadu.

A kad planu jutrom blaga svijeća,
Raskrilila grud cjelovu ruža:
»Sunce! Ti si mi jedina sreća.«

Tak zatvori srce, ljubo krasna,
Svijeta žamor prazni kad te kruža,
Meni cvati samo, djevo jasna!

PUTNIK

Putnik trudan žarkom pustom hoda
Utočište ištuć, tražeć hlada.
»Moj putniče! Zahman, ti postrada!«
Ništ' do pijeska, do nebeskog svoda.

Al božanstvo utjehu mu poda,
Gle oaza sad mu svanu mlada;
Ploda ima tudijer puna slada,
U travici romoni mu voda.

Tako ja put putovah života,
Pust i trudan bez ikakve nade,
Ništa ne bi u njem do tegota:

Tu božanstvo tebe posla vilu,
Sva me tuga tužna minu sade,
Jer je nema u tvom rajskom krilu.

RUŽA

U šumici cvatu mlade ruže,
Milo grmom zelenim prosute,
Rosa božja kitila im skute,
Ljuljajuć se s povjetarcem družē.

Da ih miloj tražim, oči kruže;
Kćeri zore želju moju slute,
Slatko s' smiju, prijatno nagnute,
Da prekrasne većem krasu služe:

Kad se netom bujni grm otvori,
A ljubovca oči, pune slasti,
Na me slatko smiješeći obori.

»Čemu cvijeća, čemu teškog truda?
Sama ću ti ljupkom ružom cvasti,
Mila, vjerna, svako doba, svuda!«

SNJEŽNIK

Silan Snježnik diže silno sjeme,
Mraz mu vječni čelo obastire,
Tužni vrši u nebesa vire,
Cmi oblak ovi golo tjeme:

Ali s neba blago sinu vrijeme,
A u pustoš božji trag udire
Svud se život, svuda cvijet prostire
Svuda klije brdam zlatno sjeme.

Tako nesta srcu mojem mraza,
Kad se, djevo, prvi put ukaza:
Mom životu sinu pramaljeće;

U mom srcu klilo sto dražesti,
Tebi stadoh malen vjenčac plesti,
Prva u njem ljubav, prvo cvijeće.

POŽAR

»Gori, gori!« »Zaboga, gdje, ljudi?«
»Amo vode, amoder pomoći.«
Ah, ostan'te, nemojte mi doći
Gasit vatru, zaman su vam trudi!

Ta kušo sam da taj plamen gasim
Bistrom suzom, jer mi hara grudi;
Al sve zaman, s nova oganj hudi
Buknu srcu, probuđen uzdasim.

Neka gori vijekom vatra ova.
Dušo, gasi vatrom ju cjelova,
Manje nije, sa mnom se ne šali!

Nećeš? E, pa ja na sudnji danak
Tužit ću te da mi mirni sanak
Srce žarkim očima upali.

CRNE OČI

Titra svijeća, amo-tamo skače,
Svjetlomrca po jesenskoj noći,
Vabi putna čarobnom si moći,
Za njome će — svjećica izmače.

Zavela ga u tamne dumače,
Kud će jedan mrklim mrakom poći,
Hman nazire spasa u samoći,
Zaman zove i zaman se plače.

Tako, djevo, crne oči tvoje
Sad zamame ognjem srce moje,
Sad me iz njih mrkla bije tmina.

Posvijetli mi okom — do srca si,
A tad, dušo, svjećicu ugasi,
Nek me krije sretna pomrčina!

OKO DJEVIČINO

Gle danica, zvijezda krasna, Kako trepti u po neba,
Pod dankom voda jasna, Od radosti se koleba.
Raduje se, širi krila, Slatko pljuska, tiho šušta,
Kad se zvijezde svjetlost mila, U kriocce bistro spušta.
Gle djevicu crnooku, Kadno svrati pogled smjeli,
Nebu jasnu i visoku, Sve se nebo razveseli.
I vidiku na beskrajnom, Zvijezda ljubve se upali,
U tom žaru divnom, sjajnom, Djeve oko se zrcali.
Drago svijetu nizokomu, Gledat lice daničino,
Draže nebu visokomu, Motrit oko djevičino.

KOLIKO LI LJUBAV TRAJE

Koliko li ljubav traje?
Znaš li kadno suza pane,
Kad je teško duši;
Suza pane, sunce grane,
Suza se posuši;
Slavljem smijeh rastjera vaje:
Toliko ti ljubav traje.

Koliko li ljubav traje?
Znaš li kako usne gore
Kad se dijele jadni;
Tek što drugi prešo gore,
Usna već ohladni;
Vjetrić rasu uzdisaje:
Toliko ti ljubav traje.

Koliko li ljubav traje?
Gledaj, ruža kako momi
Sja u pramih gusti";
Ah, al moma ju prelomi,
Ruža glavu spusti,
Poniknula, uvela je:
Toliko ti ljubav traje.

Koliko li ljubav traje?
O, kak su im suzne oči
Gdje ti zinu raka,
Suzom gorkom se namoči
Zemlje svaka šaka;
Trava klica, bol prošla je:
Toliko ti ljubav traje.

ŠKOLJKA

Kano more, sinje more,
Srce ti je milo,
Baca talas dole, gore,
Mlado uskipilo.

U njem ti je divna sjaja:
Sunce, zvijezde male;
Ma s radosti da su s raja
U srce ti pale.

Kano more, more sinje,
Srce ti je drago,
U njem rajsko sve milinje
I sve zemsko blago.

Samo more izbacilo
Malu školjku jednu,
Mene srce pozabilo,
Ljubav moju bijednu.

HOĆE LI MI DRAGA DOĆ?

Tiha noć;
Pod prozorom mile stojim,
Sitne zvijezde nebom brojim,
Samo jedne zvijezde nije
Najsajnije, najmilije.
Hoće li mi draga doć?

Tiha noć;
I po noći lud se tucam,
Sjetan tanke žice kucam,
Al sve pjesme žarke moje
Samo ozivlju glase svoje:
Hoće li mi draga doć?

Tiha noć;
Ah, ta crna noć je nijema,
Moje drage ne i nema;
Pa se nadam, pa se mutim,
Sada planem, na zlo slutim;
Hoće li mi draga doć?

Tiha noć;
A za noći zora rana,
A za nadom gora rana;

O drugom je draga snila,
Drugomu se zavjerila:
Neće draga, neće doć!

LJUBAV SVUDA

Ajme, milče — slušaj mene!
Al' si, milče, tvrda glava;
Kud ti sitna nona krene
Bijelim svijetom — sve badava!
Ma i kamo, ma i kuda,
Moja ljubav slijedi svuda.

Bud u gori vita jela:
Kukavica, ptica mala
Na granu bi jeli sjela,
Jeli bi se nakukala;
Mala ptica, moja duša,
Da joj jela tugu sluša.

Bud ružica sred cjeline:
Na krilijeh povjetarca
Pao bi ti sa vedrine
Žarki biser u nedarca.
Žarki biser — rosa — što je?
Ljubav moja, srce moje.

Leti srna crnooka,
Mene, milče, ne umori:

Ja za tobom skok do skoka,
Raspeh mreže po svoj gori:
Živu bih te ulovio,
Živo bih te poljubio.

Sred talasa sinjeg mora
Ko vilinja lađa brodi:
Iznenada gle vijora,
Gdje za tobom mahnit hodi!
Vihor? Otkud? Milče, ja sam,
Gdje za tobom jadan basam.

Da si pjesma što je pjeva
Anđeo Bogu usred raja:
Ona jeka što s' razlijeva
Poput tužnog uzdisaja,
Ona jeka, dušo mila,
To bi moja duša bila.

Il' da, zvijezda, vedrom noći
S drugim zvijezdama vodiš tanac:
Ja bi suzne digo oči,
Jedan bijedan zvijezdoznanac;
Letjele bi oči nebom
Sve za tobom, sve za tobom.

Pa da grih vrat taj bijeli
Jednom ruka sretna, druga,
Ni onda se ne odijeli
Od teb', milče, moja tuga:
Zaplaču li kad oči tvoje,
Suze tvoje — tuge moje.

Zato, milče, slušaj mene!
Jednim putem, jednim samo
Nek ti sitna nona krene:
Na to srce, amo, amo!
To te ljubi, tu je vjera,
Tu te nitko živ ne tjera.

Bilješka o pjesniku

August (Ivan, Napomuk, Eduard) **Šenoa**, pjesnik, prozaik i prevoditelj, rođen je 1838. u Zagrebu – umro je 1881. u Zagrebu. Pučku je školu i gimnaziju pohađao u Zagrebu i Pečuhu, a pravo je studirao u Pragu i Zagrebu, no studij nije završio. Uređivao je listove u Beču, bio urednik Prozora i Vijenca u Zagrebu, radio je kao gradski bilježnik i gradski senator, te dramaturg u Hrvatskome zemaljskome kazalištu. Prevodio je s njemačkog, francuskog, češkoga i engleskoga jezika. Cijenjen u književnosti i društvu, umro je od posljedica upale pluća od koje je obolio dok je kao gradski senator skrbio za unesrećene u zagrebačkom Velikome potresu 1880. godine. Za života nije objavio ni jednu zbirku pjesama, iako je poeziju pisao do smrti.

Objavljena (posmrtno) pjesnička djela:

Izabrane pjesme, Zagreb, 1882.,

Razne pjesme, Zagreb, 1892. i

Sabrana djela, Zagreb, 1963.

Kazalo

PROLJEĆE	7
FEATON	8
RUŽIN SAN	9
PUTNIK	10
RUŽA	11
SNJEŽNIK	12
POŽAR	13
CRNE OČI	14
OKO DJEVIČINO	15
KOLIKO LI LJUBAV TRAJE	16
ŠKOLJKA	18
HOĆE LI MI DRAGA DOĆ?	19
LJUBAV SVUDA	21
<i>Bilješka o pjesniku</i>	24

August Šenoa

VJETRIĆ RASU UZDISAJE

(pjesme izabrala Ana Horvat)

www.pjesnici-ane-horvat.net
HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA

nakladnik

VERGL d.o.o.
Zagreb, Trpimirova 7

za nakladnika

Zvonko Novosel

urednica

Ana Horvat

vinjeta

Ljerka Žingerlin

tehnička podrška i oblikovanje

Ozren Bedi

e-mail

anahorvat16@gmail.com

copyright ©

Ana Horvat | Ljerka Žingerlin

ISBN 978-953-7725-40-2

A Corvat
P Poetry

